

Fölszállott a páva

2012 november 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ha otthon tévé elé kerülök, én már csak Poirot-t és Paprika Tv-t nézek, valamint olykor a Bajnokok Ligáját. Így aztán meglep?dtem, amikor szombat este azon kaptam magam, hogy már fél órája bámulom meredten az X-Faktort.

Zámbó Krisztián, akivel Lucifer fél órára elhitette, hogy magyar Bon Jovinak született, például olyan hamis hangokat fogott, hogy Panni nev? kutyánk morogni kezdett a kerítés mellett. Hasonlóan egy tündibündi kislányhoz, aki egy Bangles-nótába varázsolt bele eredetileg oda nem szánt hangokat.

Ezzel még nem volna baj: a kereskedelmi televíziók kutyába menetele a muzsikakedvel? proletariátus el?tt közismert és logikus jelenség. A baj az, hogy Keresztes Ildikó már produceri füttyszóra is képes könnyezni, hogy Geszti Péter, aki állítólag csúcsértelmiségi, jó pénzért megcirógat a szavával tehetségtelen senkiket, és mindennél nagyobb baj, hogy Nagy Feró els?rangú médiaprostituáltként lenullázza kellemes emlékeinket az 1979-es Beatricér?l. A negyedik zs?ritag neve most nem jut eszembe. A lényeg tehát az X-Faktorról: ülnek abban a zs?riben zenészek is, akik produkciónak hazudják az értékelhetetlent, és jó képet vágnak az éneklés nev? emberi tevékenység sorozatos meggyalázásához.

És akkor az ember átkapcsol a Duna Televízióra, és belecsöppen a Fölszállott a páva vetélked? középdönt?jébe.

A zs?riben világklasszisok: a táncos-koreográfus Zsuráfszky Zoltán, a Grammy-díj magyar hangja, Sebestyén Márta, a hazai táncházmozgalom kulcsfigurája, Seb? Ferenc és a többiek. A néz?téren Timár Sándor, ünnepélyes tekintettel. A szívekben pedig Kodály Zoltán és Bartók Béla.

A hangulat családias, baráti, tiszteletteljes. Herczku Ágnes és Novák Péter nagyvonalúan és szellemesen vezeti a m?sort. A produkciók a világ valamennyi színpadán megállnák a helyüket, és ebben semmi túlzás nincsen. Ha például a vészt?i citerás fiatalember, Krajcsó Bence, aki többféle játékmóddal szerintem több száz magyar népdalt játszik kapásból, fél órát muzsikálhatna a Royal Albert Hallban, a közönség felállva tombolna, a másnapi lapok pedig elragadtatva írnának róla. És ez a fiú csak egy a sok egyenl? rangú szerepl? között. A délvidéki Csizmadia Anna például a fia-
tal Sebestyén Mártához mérhet? énekl? csoda, a gyimesi csángó tánc pedig mint valami különös látomás, a magyarság leg?sibb zenei és táncos hagyományaiba avatja be a néz?t. A pécsi cigánytelepr?l érkezett muzsikusok produkciója nem egyszer?en magával ragadó, de a legnemesebb anyagból alkotott, halhatatlan, csodálatos színekkel átsz?tt muzsika. A közönség ovációban tör ki, mert a zenében nincs származás, nincs szociális helyzet meg a többi, itt csak zene van, és a pécsi cigányok nagy m?vészek, ezt itt mindenki tudja.

A Fölszállott a pávában nem frusztrált idióták és magamutogató mitugrászok, hanem er?t?l duzzadó, intelligens, okos, nyitott fiatalok szerepelnek. Nem versenyeznek: játszanak. Nem a pénzért, nem a dics?ségért, hanem azért, mert magyarnak születtek, és az ember a saját zenei anyanyelvén fejezi ki magát a legjobban.

Jó, hogy van nekünk Fölszállott a pávánk. Ha tévéznének a következ? szombaton, véletlenül se mélyedjenek el az X-Faktorban, mert menthetetlenül konzumidióták lesznek. Válasszák a Duna Televíziót, és legyenek részesei a

csodának.

Szentesi Zöldi László - magyarhirlap.hu

Ajánló